

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: O. T.

zastoupené advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, P. O. BOX 21, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 24. 1. 2023 se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu, jenž byla podána dne 29. 9. 2022. Žalobkyně uvedla, že v zákonem stanovené lhůtě o předmětné žádosti nebylo rozhodnuto, proto dne 20. 12. 2022 podala ke Komisi pro

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

rozhodování ve věcech pobytu cizinců žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Dne 19. 1. 2023 bylo zástupkyní žalobce doručeno opatření proti nečinnosti, vydané citovanou komisí dne 18. 1. 2022. Jím byla žalovanému stanovena lhůta k vydání rozhodnutí do 60 dnů od seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobkyně má za to, že vzhledem ke skutečnosti, že seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí, od něhož se odvíjí počátek běhu lhůty 60 dnů pro vydání rozhodnutí v řízení o žádosti, nemusí vůbec proběhnout, je toto opatření natolik neurčité, že jim vlastně žádná lhůta žalovanému pro vydání rozhodnutí stanovena nebyla a žalobkyni tak nebyla fakticky poskytnuta žádná ochrana před nečinností žalovaného.

II. Vyjádření žalovaného

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odůvodněním, že není nečinný, po podání žádosti dne 29. 9. 2022 správní orgán zkoumal, zda žalobkyně splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení požadovaného druhu trvalého pobytu. Řízení o žádosti průběžně probíhalo a nachází se ve fázi před vydáním meritorního rozhodnutí.
3. V doplňujících procesních podáních ze dne 21. 6. 2023 a 27. 6. 2023 žalovaný uvedl, že v dané věci bylo již vydáno meritorní rozhodnutí.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas [§ 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou. Soud ve věci rozhodl přednostně (§ 56 s.ř.s.), bez nařízení jednání ze splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
5. V předmětné věci není mezi účastníky řízení sporu ohledně skutkových okolností uvedených v odst. 1 odůvodnění tohoto rozsudku. Tyto nesporné skutečnosti rovněž dokládají písemnosti předložené soudu žalovaným; jedná se především o žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu, podanou dne 29. 9. 2022 na předepsaném formuláři, opatření proti nečinnosti, vydané Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 18. 1. 2023 pod č. j. MV-224311-3/SO-2022, jimiž bylo žalovanému přikázáno, aby ve lhůtě do 60 dnů od seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, podané žalobkyní dne 29. 9. 2022. Z doplněné správní spisové dokumentace dále vyplývá, že žalovaný vydal požadované meritorní rozhodnutí dne 22. 6. 2023 pod č. j. OAM-17060-12/TP-2022, MV-223649-6/OAM-2022, přičemž toto rozhodnutí bylo zástupkyni žalobkyně doručeno dne 23. 6. 2023.
6. Ze shora uvedené rekapitulace vyplývá, že po podání žaloby nastala situace, kdy žalovaný vydal žalobkyni požadované rozhodnutí. Jelikož žalobkyně (ačkoliv jí informace o vydání požadovaného rozhodnutí byla soudem sdělena prostřednictvím zaslání doplňujícího vyjádření žalovaného ze dne 21. 6. 2023, že již ve věci bylo požadované rozhodnutí vydáno - zástupce žalobkyně obdržel uvedené podání dne 23. 6. 2023 s výzvou k případnému vyjádření) žalobu zpět nevzala, soud byl povinen o věci meritorně rozhodnout.

7. Podle konstantní judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví je za uvedených skutkových okolností (požadované rozhodnutí bylo po podání žaloby vydáno) třeba žalobu zamítnou (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2010, č. j. 8 Ans 1/2009 – 72, uveřejněný ve Sb. NSS 2258/2011, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2007, č. j. 5 Ca 192/2007 - 30, ze dne 30. 1. 2007, č. j. 9 Ca 71/2006 - 62 – uveřejněno ve Sb. NSS pod č. 1426/2008, či ze dne 20. 4. 2006, č. j. 11 Ca 277/2005 - 32).
8. Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, publ. pod č. 3013/2014 Sb. NSS vyplývá, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti soud ve smyslu ust. § 81 odst. 1 s.ř.s. rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud bylo po zahájení soudního řízení vydáno rozhodnutí a žalobce nevzal žalobu zpět, soud ji zamítne podle § 81 odst. 3 s.ř.s., přičemž pro tento případ je žalobce povinen nést nepříznivě následek svého procesního neúspěchu v podobě povinnosti uhradit žalovanému náklady řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.); i zde se však může uplatnit pravidlo § 60 odst. 7 s.ř.s. (nepřiznání náhrady nákladů řízení z důvodu hodných zvláštního zřetele). Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dále uvedl, že žaloba na ochranu proti nečinnosti slouží k tomu, aby nečinnost byla odstraněna, ať již faktickou činností správního orgánu nebo exekucí provedení výroku rozhodnutí soudu; tato žaloba naopak neslouží tomu, aby se žalobce domohl akademického výroku o tom, že nečinnost tu případně v minulosti byla, ale v době rozhodování soudu již netrvá; taková žaloba musí být zamítnuta. Za uvedeného stavu tedy platí, že soud není oprávněn přezkoumávat a určovat, zda nečinnost žalovaného ke dni podání žaloby byla či nikoliv.

IV. Náklady řízení

9. Ohledně náhrady nákladů řízení bylo rozhodnuto postupem ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. K případnému použití ust. § 60 odst. 7 s.ř.s. (upravujícího možnost nepřiznání náhrady nákladů řízení úspěšnému žalovanému) nebylo důvodu již proto, že žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti. O nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky proto soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku pod bodem II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 20. 7. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu

